

SUFLETUL

Reprezintă cea de a doua structură a entității umane, situată între corpul fizic și cel spiritual. Se manifestă ca proiecție individualizată a spiritului coordonat de conștiință și este transgresat în planul energetic pe un câmp vibratoriu cuprins între valoarea de 4 și 60 hertzi (Hz) structurat perceptiv pe 4 paliere de frecvență **Delta 4 Hz; Teta 4—7 Hz; Alfa 7— 14 Hz și Beta 14— 60 Hz.** Se manifestă prin reacții emoționale (IE) sub imperativul a trei forțe coordonatoare: senzație, sentiment, dorință și se exprimă prin reacții emoțional-volitive în comportament. Senzația se alimentează cu energie de tip PRANA, sentimentul cu energie de tipul FOHAT, iar dorința cu energie de tipul KUNDALINI. Emoția, ca produs al celor trei tipuri de forță generează o energie de tipul MANA și este rezultatul raportului dintre senzație, sentiment și dorință. se măsoară în Unități de Conștiință (U.C.), raportate la o scală de la 1 la 100.

Pentru a înțelege cum „funcționează” sufletul, vom defini cele trei forțe coordonatoare și cele trei energii care constituie „hrana” sufletului, astfel:

Senzația (S_z) = Capacitatea de percepere a recepțiilor transmise prin cele 5 simțuri, aparținătoare corpului fizic. Se produce în corpul sufletesc sub influența spiritului, care este singurul capabil să pună în acțiune conștiința. Întreruperea relației univoce dintre spirit și suflet conduce automat la pierderea capacității de conștiință. Lipsa conștiinței se definește a fi starea de comă. Senzația reprezintă cantitatea de energie Prana care circulă pe traseele NADIS (Circuite de transmitere a energiilor subtile, care învăluie traseele nervoase și pe care se transmite energie electromagnetică). Se calculează după formula:

$$S_z = \frac{P \cdot \sqrt{V_{nm} \cdot V_{ns}}}{G}$$

unde:

P = valoarea pulsului;

V_{nm} = viteza semnalului în nervul motor 60 m^s;

V_{ns} = viteza semnalului în nervul senzitiv 19,4 m^s;

G = greutatea corporală a persoanei în cauză.

Sentimentul (S) = Atitudinea corpului sufletesc față de o anumită senzație. Se produce sub influența determinărilor spirituale. Se alimentează cu energia Fohat care circulă pe traseele NADIS. Se calculează după formula:

$$S = \frac{(T_s \cdot T_d) \cdot 10}{S_z}$$

unde:

T_s = tensiunea sistolică;

T_d = tensiunea diastolică

Sentimentele sunt extrem de variate și ocupă cea mai mare parte a sufletului. Ele sunt de două feluri, catalogate după reacțiile pe care le produc în suflet: **pozitive** bucurie, pace, liniște, încredere, veselie, desfătare, mulțumire, mângâiere, plăcere, satisfacție,

armonie, înțelegere, calmitate, seninătate, poftă de viață, dispoziție, încântare, voluptate, bunătate, frumusețe, optimism, generozitate, entuziasm, sinceritate, respect, stimă, devotament; și **negative** neliniște, nerăbdare, supărare, mânie, spaimă, groază, îndoială, regrete, plictiseală, gelozie, ură, invidie, tristețe, răzbunare, indispoziție, îmbufnare, amărăciune, necaz, nemulțumire, scârbă, nenorocire, nevoie, pacoste, răutate, enervare, irascibilitate, nervozitate, urâciune, furie, ranchiună, sarcasm, aroganță, calomnie, violentă, agitație, pretențiozitate, egoism, remușcare, frică, pesimism, descurajare, apatie.

Dorința (D) = Tendința corpului sufletesc de a se manifesta printr-o acțiune. Se concretizează sub determinismul senzației și sentimentului. Reprezintă făptuirea virtuală a unei acțiuni reale sub influența energiilor Kundalini. Se calculează după formula:

$D = \sqrt{10} \cdot \sqrt{T_s \cdot T_d}$ unde $\sqrt{10} \approx 3,1623$ iar $T_g = \sqrt{T_s \cdot T_d}$ care reprezintă media geometrică între T_s și T_d .

Emoția (E) = Reacția corpului sufletesc în raport de valorile senzației, sentimentului și dorinței. Reprezintă factorul variabilei produs de rezistența la disipare* în suflet a celor trei energii congruente (Prana, Fohat, Kundalini) pe traseele NADIS, generând o energie de produs numită MANA. Purtătoarea emoției o reprezintă energia electromagnetică manifestată pe traiectele nervoase. Se calculează după formula:

$$E = \sqrt[3]{S_z \cdot S \cdot D}$$

* Rezistența la disiparea energiilor (Prana, Fohat, Kundalini) se calculează după formula:

$$R = h \times \frac{l}{\delta_{total}}$$

în care:

$$h = 6,6256(5) \times 10^{-31} \text{ J.s.}$$

$$l = 1,6890(6) \times 10^{-14} \text{ m.}$$

$$\delta_{total} = \sum_i \frac{n_i}{n}$$

unde:

ni = raportul dintre procesele de un anumit tip „i” care au loc la interacția dintre fluxul incident (valoarea senzației), o particulă țintă (valoarea evenimentului și numărul “n”) și particulele energetice care străbat circuitele NADIS (valoarea dorinței considerată în poziția inițială).

Unitățile de Conștiință care definesc Emoția se cuantifică din 10 în 10 puncte pe o scală de 1 la 100, pentru următoarele nivele:

Valoare U.C.	Categorie emoție
1-10	Nedefinită
11-20	Primară
21-30	Confuză
31-40	Agreabilă
41-50	Convenabilă
51-60	Iritantă
61-70	Perturbatoare
71-80	Dăunătoare
81-90	Șocantă
91-100	Distrugătoare

Sufletul este tumultuos, este anarhic, răzbunător și se răzvrătește împotriva ordinii. În interiorul său senzațiile, sentimentele și dorințele configurează emoții vulcanice, care de cele mai multe ori copleșește persoana care a ajuns să fie stăpânită de către suflet. Suntem obișnuiți să trăim sub imperiul sufletului și de aceea ni se pare anost și lipsit de spontaneitate modul de viață condus de către spirit.

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU SUFLETUL OMULUI DUPĂ MOARTEA TRUPULUI

Cu privire la acest subiect există numeroase concepții greșite alimentate atât de ignoranța cunoașterii Bibliei, cât și de diversele interpretări date acestui subiect, deloc neînsemnat, de către unele grupuri religioase care nu acceptă mărturia clară a Scripturilor asupra acestei realități. Dacă mai luăm în considerare și infuzia de curenți religioase orientale din prezent, atunci vom realiza că acest subiect necesită o abordare imediată și competentă. Pentru aceasta Scriptura ne va folosi drept bază.

Iată pe scurt câteva dintre cele mai semnificative doctrine false și promotorii acestora:

Anihilaționismul: Martorii lui Iehova (după moartea trupului, sufletul încetează să mai existe — este anihilat).

Inconștiința după moarte sau „somnul sufletului”: Adventismul de Ziua a Șaptea (de la moarte și până la înviere sufletul este adormit și nu trăiește nici o experiență, fie a cerului sau a iadului).

Purgatoriul: Romano-Catolicismul (de la moartea trupului și până la înviere, sufletele sunt încă purificate).

Nirvana: Hinduismul (fericirea rezultată din faptul că nu se mai simte nici durerea și nici plăcerea).

Deificarea: Mormonismul (mormonul vrednic atinge după moarte starea de Dumnezeu).

Bizarul acestor crezuri religioase împreună cu ateismul feroce promovat până mai de curând, au sporit confuzia oamenilor cu privire la acest aspect asupra căruia fiecare muritor ar trebui să aibă o noțiune cât se poate de clară. Pentru ca tuturor acestor doctrine să li se poată evidenția eroarea conceptuală, trebuie să studiem atent Scriptura care ne învață „Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală este lumina” (Efeseni 5,13). Astfel vom expune în lumina Bibliei toate aceste crezuri eronate privitoare la ce se întâmplă cu sufletul omului după moarte și care este starea celor morți. Ea este autoritatea în materie, a cărei voce trebuie ascultată, mai presus de ori care alta. Iată, pentru început, câteva dintre afirmațiile clare ale Noului Testament care arunca lumina asupra stării celor morți. În primul rând Biblia ne descrie alcătuirea omului.

a. Omul este alcătuit din trei părți: Duh, Suflet și Trup; 1 Tesaloniceni 5,23. *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru; să fie păstrate întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos”.*

OBSERVAȚIE: Între „suflarea omului” și „duhul” (sau spiritul) său există o evidentă diferență negată de Martorii lui Iehova și confundată de alții: Isaia 45,2 — *„Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el”.*

b. Destinația sufletului după moarte: Filipeni 1.21-24. *„Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig. Dar dacă trebuie să trăiesc în trup face să trăiesc, și nu tiu ce trebuie să aleg. Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bune; dar, pentru voi este mai de trebuință să rămân în trup”. 2 Corinteni 5. 6-8.* *„Așadar noi întotdeauna suntem plini de încredere; căci știm că, dacă suntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul — pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere. — Da suntem plini de încredere, și ne place mai mult să părăsim trupul acesta ca să fim acasă la Domnul”.*

c. Sufletul este conștient după moarte: Apocalipsa 6. 9-11. *„Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturisirii pe care o ținuseră. Ei strigau cu glas tare, și ziceau: „Până când Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?” Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei”.* Din textul de mai sus este evident că sufletul omului înseamnă mai mult decât propria lui suflare de viață (eroare pe care o fac Martorii lui Iehova și Adventiștii!). vedem că aceste suflete, din cer, de sub altarul lui Dumnezeu nu sunt niște „suflări de viață” sau „respirații” ci sunt ființe conștiente, înveșmântate și îi strigă lui Dumnezeu pentru răzbunarea sângelui lor!!! Acele suflete sunt conștiente după moarte. Ele au fost martirizate iar după moarte erau în ceruri destul de pline de viață. Ele pot să strige lui

Dumnezeu și să îmbrace veșminte/haine albe. Însuși Dumnezeu li se adresează spunându-le acestora că mai mulți din frații lor li se vor alătura după ce vor fi uciși. Această dezvăluire a Apocalipsei alungă toate confuziile: oamenii sunt conștienți după moarte iar sufletele lor vor desfășura activități. Nu poate fi vorba despre nici o anihilare sau de somn al sufletului! Aceste suflete le întâlnim și în **Apocalipsa 20.4**. „*Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, „și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărășit cu Hristos o mie de ani“.*

Alte argumente biblice care indică conștiința sufletului omenesc, după moartea trupului: Iov 26.5,6. „*Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele sub ape și sub locuitorii lor; înaintea Lui locuința morților este goală, adâncul nu are acoperiș“.* **Matei 22. 31,32.** „*Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu când zice: <Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isac, - Dumnezeul lui Iacov?> Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți ci al celor vii“.* Luca 16. 19-31. „*săracul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și l-au îngropat... era el în locuința morților în chinuri... grozav sunt chinuit de văpaia aceasta... el este mângâiat iar tu ești chinuit.. rogu-te... să nu vină și ei în acest loc de chin... “* **1 Tesaloniceni 5.10.** „*Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El“.* (Noul Testament se referă întotdeauna la moartea fizică ca fiind un somn / adormire. Deși termenul somn este folosit în Scriptură pentru a indica moartea, totuși el nu este niciodată folosit pentru a descrie moartea naturii imateriale a omului, fie a sufletului sau a duhului. În Scriptură, termenul „somn“ este întotdeauna aplicat doar trupului, devreme ce în moarte trupul împrumută înfățișarea unui om care doarme. Însă termenul de somn al sufletului nu se găsește nici unde în scriptură și de asemenea nici presupunerea că sufletul intră la moartea trupului fizic într-o stare de inconștiență). **Luca 20.38.** „*Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii“.*

Conștiința după moarte o mărturisește și Vechiul Testament: Isaia 14.9-11; 15-17. „*Locuința morților se mișcă până în adâncimile ei, ca să te primească la sosire, ea trezește înaintea ta umbrele, pe toți mai marii pământului scoală de pe scaunele lor de domnie pe toți împărații neamurilor. Toți iau cuvântul ca să-ți spună: și tu ai ajuns fără putere ca și noi, și tu ai ajuns ca noi! Strălucirea ta s-a pogorât și ea în locuința morților, cu sunetul alăutelor tale; așternut de viermi vei avea și viermii te vor acoperi“.* (corpul fizic, nu sufletul) „*Dar ai fost aruncat în locuința morților, în adâncimile mormântului! Cei ce te văd se uită țință mirați la tine, te privesc cu luare aminte și zic: „Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile, care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?“*

d. Sufletul și duhul se despart la moarte de trup: Luca 8.54,55. „*Dar El după ce i-a scos pe toți afară a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: „Fetițo scoală-te!“ și duhul ei s-a întors în ea iar fata s-a sculat numai decât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.* **Matei 10.28.** „*Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă (iad) “.* **Iacov 2.26.** „*După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă “.* **1 Împărați 17.21,22.** „*Și s-a întins de trei ori peste copil, a chemat pe*

Domnul și a zis: „Doamne, Dumnezeule, Te rog fă să se întoarcă sufletul copilului în el!” Domnul a ascultat glasul lui Ilie și sufletul copilului s-a întors în el și a înviat“.

e. Biblia afirmă că duhul și sufletul omului sunt mai mult decât suflare: 1 Samuel 18.1. *„David sfârșise de vorbit cu Saul și atunci sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el”. Știind ce este acela suflet și cum se comportă el, poți explica cum se pot alipi două suflete și cum conlucrează acestea. (vezi capitolul despre suflet din prezenta lucrare).*

Este bine cunoscut faptul că Martorii lui Iehova și Adventiștii consideră că sufletul omului ca fiind suflarea lui de viață. Martorii au mers atât de departe în confundarea celor două noțiuni, încât în traducerea Bibliei pe care curând o vor publica în întregime și în românește au modificat textul din **Luca 23.46** în felul următor: În loc de: *„Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul”* (care înseamnă spirit în accepție biblică), au spus, *„Tată în mâinile Tale îmi încredințez suflarea!”* Acest efort scolastic este depus numai și numai pentru a nega existența de după moarte a sufletului și a duhului omului. Un lucru este cert. Domnul Isus nu i-a încredințat Tatălui dioxid de carbon!! Și nici Universul nu a fost lipsit de un Stăpân când Isus murea pe cruce!! Ci, împreună cu Tatăl, în corp energetic lipsit de trupul material, fiind primit la Tatăl, au continuat să guverneze Universul.

2 Samuel 5.8. *„David zisese în ziua aceea: „Oricine va bate pe Iebusiți, să arunce în canal pe șchiopii și pe orbii aceia care sunt urâți de sufletul lui David”;* **Marcu 14.34.** *„El le-a zis: „Sufletul meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați!”* **Psalmul 107.26.** *„Se suiau spre ceruri, se pogorau în adânc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei “.* **Luca 2.35.** *„Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi“.*

În **Ioan 11.26** citim: *„Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată!”* Cum poate fi interpretat acest text, atâta vreme cât timp despre corpul fizic că este supus putrezirii? Este clară înțelegerea lui ca făcând referire la trupul sufletească și spiritual, despre care se face vorbire în cartea sa Pavel din **1 Tesaloniceni 5.23**. Utilizarea termenului moarte din asemenea pasaje indică cu claritate o separare a sufletului și a spiritului de trup, separare / despărțire care rezultă în definitivă inactivitate fizică și o aparentă stare generală de somn. În prima epistolă către tesaloniceni, apostolul Pavel vorbește de întoarcerea Domnului Isus Hristos folosind termenul adormire / somn, ca o metaforă a morții: *„Nu voim fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată într-adevăr ce vă spuneam, prin Cuvântul Domnului noi cei vii care vom rămâne până la venirea Domnului nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul”* (**1 Tesaloniceni 4.13-17**). Versetul 14 din acest pasaj arată că deși Pavel folosea metafora „adormirii / somnului” pentru a descrie moartea fizică, el a înțeles limpede că atunci când Isus va veni din nou, va lua împreună cu El (pentru împreună avem grecescul „sun”), pe aceia ale căror trupuri „dorm”. Pentru a fi mai explicit, sufletele și duhurile celor ce sunt acum împreună cu Hristos în slavă, în

trupuri fără corp fizic (**2 Corinteni 5.8; Filipeni 1.22- 23**) vor fi reunite cu trupurile lor înviate (**1 Corinteni 15**), aceasta însemnând că ele vor fi îmbrăcate în nemurire și neputrezire, nemaidescompunându-se fizic. Cuvântul grecesc „sun” indică faptul că ei (adică sufletele și duhurile lor) se vor afla alături de Hristos, iar trupurile lor fizice care „dorm” acum, vor fi în acea clipă înviate la nemurire / neputrezire și reunite cu duhurile lor.

CONFUZIA NOȚIUNII DE ADORMIRE A TRUPULUI ȘI ADORMIRE / SOMN AL SUFLETULUI SE DATOREAZĂ NEÎNȚELEGERII SEMANTICE A TERMENULUI „MOARTE” (THANATOS ÎN GREACĂ). ASTFEL THANATOS - MOARTE NU ÎNSEAMNĂ A FI INEXISTENT SAU INCONȘTIENT CI A FI SEPARAT DE TRUP, DESPĂRȚIT.

Trecând mai profund la legătura sufletească trebuie să spun că sufletele, așa ca și corpurile fizice se înmulțesc, atunci când două ființe sunt acuplate. De regulă, când doi oameni se iubesc și au un contact sexual fizic, mai există și un contact sexual sufletească. Femeia rămâne gravidă având în interiorul ei un corp fizic dar, totodată, începe să se făurească și un trup sufletească, care va penetra fătul din interiorul ei. În cazurile în care s-a petrecut un contact sexual fizic, fără să fie motivat de iubire, iar femeia rămâne gravidă fizic, nu rămâne gravidă și sufletească, iar copilul care ia naștere în pântecul ei primește un suflet din Astral, trimis de Spiritele Albe. De obicei acest copil, dacă se va naște și va crește va fi legat sufletească și spiritual doar de mamă. Chiar dacă aparent și convențional și tatăl îi poartă de grijă, el și copilul său sunt incompatibili sufletească. Un asemenea copil va primi întreaga încărcătură emoțională de la mama sa, iar legătura cu tatăl său va fi doar de circumstanță.

Se mai petrece un fapt și mai misterios în aparență atunci când doi oameni se doresc fizic, stimulați de o iubire puternică. Chiar dacă femeia nu a rămas gravidă fizic, ea va rămâne gravidă sufletească și va naște unui suflet. De obicei, graviditatea sufletească ține 90 de zile (trei luni) și nu 9 luni ca în cazul corpului fizic. Dacă femeia este foarte atentă la relația cu bărbatul iubit, va simți că din sufletul ei a mai ieșit ceva, întocmai ca atunci când din trupul ei fizic se naște un copil. Se întâlnește frecvent cazul în care persoana care este conștientă de iubirea sa, îi spune persoanei iubite: „Ți-am dat sufletul meu”. De fapt nu i-a dat propriul suflet ci i-a dat acel nou suflet care s-a născut din unirea celor doi.

Și un fapt aproape incredibil este acela că și în cazul în care două persoane sunt la depărtare fizică cu corpurile lor, dar sunt apropiate sufletească, prin această unire ei pot da naștere la mai multe structuri sufletești. Este suficient ca spiritul lor, gândurile lor să fie împreună și să se dorească puternic, să le fie dor unuia de celălalt. Așa cum un cuplu poate da naștere la mai mulți copii fizici, tot așa se poate ca un cuplu să dea naștere la mai multe progenituri sufletești care se duc direct în Astral și așteaptă momentul când pot găsi un corp fizic ca să se întrupeze. Dar aceasta se numește înfiere sufletească dacă sufletul penetrează un corp fizic conceput de o altă pereche decât părinții săi fizici și sufletești.

Parapsiholog

Lucian Iordănescu